

”Ni är jordens salt”. Hur då och varför?

Hur många gånger har man inte läst, fått höra, dessa verser om att vi, som är frälsta, är jordens salt och om saltet mister sin kraft, hur ska man då få det salt igen. Alla vet att salt är bra på många sätt, att det sticker ut och kan göra maten godare och så vidare. Men sällan ges det en mer grundläggande undervisning i bibeln eller i församlingarna om saltets betydelse. När vi läser Guds Ord finns det som regel olika skikt av information som man inte ser förrän man börjar gräva och söka efter fakta. Till exempel har jag sökt en del bara på salt. Ofta kan enstaka ord öppna upp en text och plötsligt har man en

djupare förståelse av Guds Ord, vilket har skett i detta fall. I huvudsak handlar dessa verser om att vi ska stå upp för evangeliet och inte kompromissa. Guds folk är jordens salt och borde ge smak åt en livlös värld genom att sprida evangeliet om Jesus. En lärjunge bör se till så att han har salt i sig så att han kan betjäna resten av världen genom att sprida

Guds rike. Jag tror att det är så Gud vill med oss, att det ska vara en upptäcktsresa med överraskningar. I Guds Ord ruvar många dolda överraskningar, skatter som bara de som gräver kan hitta. Guds Ord serveras inte på silverfat. Den som söker han finner, men den som inte söker han, hon får veta avsevärt mycket mindre, går miste om guldskatten som bara ligger där och väntar på att bli uppgrävda. Hur många har hört någon predika över varför ett salt som har förlorat sin sälta varken duger till jorden eller gödselstacken? Det finns en hel del att hämta i dessa verser.

Matt 5:13 ”Ni är jordens salt. Men om saltet förlorar sin sälta, hur ska man då få det salt igen? Det duger inte till annat än att kastas ut och trampas ner av människorna”.

Luk 14:34-35 ”Salt är bra, men om saltet förlorar sin sälta, hur ska man då få det salt igen? Det duger varken för jorden eller gödselhögen. Man kastar bort det. Hör, du som har öron att höra med!”

Mark 9:50 ”Salt är bra, men om saltet förlorar sin sälta, hur ska ni då få det salt igen? Ha salt i er och håll fred med varandra!”

Kol 4:6 ”Ert tal ska alltid vara vänligt, kryddat med salt, så att ni vet hur ni ska svara var och en”.

Ett bra salt förlorar inte sin sälta, men det finns också salt av olika kvalitet med mindre koksalthalt som naturligt är blandat med andra fasta ämnen beroende på var de utvinns. Huvudsakligen förlorar saltet sin sälta, blir mindre salt, om det blandas ut med annat. Saltet och ljuset är också en symbol för Guds Ord och därmed också för Jesus Kristus och genom honom, den helige Ande. När det står att vi ska vara jordens salt, att vi ska ha salt i oss med mera betyder det att vi ska ha Guds Ord, Jesus Kristus och den helige Ande i

oss. Men vad händer när vi blandar ut det med annat, när vi tummar på sanningen, när evangeliet inte får vara det rena saltet i oss? Vi förlorar sältan, kraften. Guds Ord, evangeliet är inte kompatibelt med annat. Att blanda och mixa det med annan religiositet som yoga, mindfulness, New Age och annat, är att förminska Gud eftersom det inte är tillräckligt bra utan måste kompletteras med annat. Det som händer är att vi sockrar saltet så att det sedan inte varken kan användas till salt eller socker, det blir obrukbart. Det är det som sker idag. Man sockrar evangeliet så att det ska bli sötare i världens ögon. Bjuder vi på en blandning av både salt och socker skapar det istället förvirring. Evangeliet får inte vara det salt det är tänkt att vara. Det får inte vara det rena sanningen utan blir då istället en halvsanning. För risken är stor att man tar det falska, det man har sockrat evangeliet med, för sant.

Av Bengt Plejel:

Det finns olika sätt att inte låta saltet visa sin kraft:

1. Man gömmer undan saltet.

Saltet dröjer kvar i saltkaret. I små fina kyrkliga saltkar. Tryggare kan ingen vara än där. Men ute i världen är det så mycket som är farligt och otryggt. *Men den som vill bevara sitt liv, han skall mista det*, säger Jesus (Matt 16:25, NT17). Den som gömmer undan sin tro får aldrig förnimma dess kraft.

2. Man blandar upp saltet med något annat.

Blanda ett kg salt med ett kg socker, och det går sedan inte att använda det varken till salt eller socker. Jag kan blanda upp det salt jag fått av Jesus med så mycket annat. Då kan det jag fått av Jesus inte bara bli onyttigt. Det kan rent av bli farligt. Jesus säger: *Salt är bra att ha. Men om saltet mister sin kraft hur skall man få det salt igen? Det duger varken för jorden eller gödselstacken. Man slänger bort det. Hör, du som har öron att höra med* (Luk 14:34-35).

3. Man förväxlar salt med något annat.

Man tar fel på socker och salt. Använd några sockerkorn i gröten och det händer inte så mycket med gröten. Ös några skedar salt över jordgubbarna och varken gubbarna eller du blir glada. Det är viktigt att jag vet vad jag har fått av Jesus och hur jag skall använda det. Många är så osäkra här. Man vågar inte stå för sin tro. Det känns lättare att sockra på problemen i stället för att salta. Man gör tillvaron lite sötare, lite mjukare, lite ofarligare än vad den är. Är det detta som gör att så många kastar bort den kristna tron?

salt är också en motsats till surdeg

Salt är inte bara bra till matlagning:

- Saltet hindrar köttet från förruttelse och har vi "salt" i oss då ruttnar inte vårt kött. Jesus, helade och renade mänskligheten från förruttelse, från synd. Köttet i oss frestas men vi har fått en kraft som hjälper oss att stå emot. Salt är konserverande. Den är bevarande och hämmar förruttelseprocessen.
- Det har också en renande, helande och antiseptisk verkan. Det användes till att rena sår från var.

I gamla testamentet är salt starkt kopplat till förbundet

Under gamla testamentets tid ansågs salt inte bara vara en nödvändig ingrediens i den dagliga matlagningen utan också i det dagliga offrandet till HERREN – 3 Mos 2:13 (se nedan), utifrån det blev det ett enkelt steg till ett nära samband mellan salt och all slags förbundsfattande mellan människor. När man åt tillsammans och blev vänner delade man salt, med varandra för att bekräfta ett förbund. Det finns ett arabiskt uttryck som lyder, "Det finns salt mellan oss"; "Han har ätit mitt salt", vilket innebär att man har tagit del av gästfriheten och skapat en stark vänskap. "Äta palatsets salt" är också ett uttryck för stark vänskap, förbund – Ezra 4:14. Bekräftandet av ett förbund i allmänhet genom ett offer av måltider och salt har alltid varit närvarande. Eftersom salt också är ett konserveringsmedel, blev det naturligt en symbol för ett varaktigt förbund. Så ett offer med salt åt HERREN är en stadga för evigt, ett förbund av salt är för alltid inför HERREN – 4 Mos 18:19. David fick sitt rike för alltid från HERREN genom ett "saltförbund" – 2 Krönikeboken 13:5. Mot bakgrund av dessa föreställningar blir förmaningen från vår Herre desto mer betydelsefull och klarare: "Ha salt i er och håll fred med varandra!" – Mark 9:50. I ett högtidligt bekräftande av ett förbund, är detta en praxis som fortsätter än i dag i vissa kulturer, att ta del av salt tillsammans.

3 Mos 2:13 "Alla dina matoffer skall du beströ med salt. Du skall inte låta saltet i din Guds förbund fattas på ditt matoffer. Till alla dina offer skall du offra salt".

Ezra 4:14 "Eftersom vi äter palatsets salt och det inte är rätt att vi ser hur konungen kan lida skada ...".

4 Mos 18:19 "Alla heliga gåvor som Israels barn offerar åt Herren ger jag åt dig och dina söner och döttrar med dig som en evig rätt. Detta skall vara ett evigt saltförbund inför Herrens ansikte, för dig och för dina avkomlingar."

2 Krön 13:5 "Skulle ni inte veta att det är Herren, Israels Gud, som har gett kungadömet över Israel åt David för evig tid, åt honom själv och hans söner, genom ett saltförbund?"

Vad menas med uttrycket: "Det duger varken för jorden eller gödselhögen"?

Salt är som sagt inte bara bra i matlagningen, i förbundsstiftandet och vid konservering. Salt kan också ge liv, livskraft. Salt är bra inom jordbruket och även nyttigt för oss själva trots alarman om saltets onyttighet. Men det är skillnad på salt och salt. Det finns bra (äkta) och det finns dåligt (falskt) salt. "Salt är bra ..." säger Jesus (Mark 9:50). Men inte vilket salt som helst. Jag tror att Jesus menar både andligt och kroppsligt. På hans tid fanns bara naturligt salt som inte är raffinerat. Det finns saltprodukter på marknaden som endast består av rent havssalt där man varken dragit ifrån eller tillsatt något. Ett sådant exempel är Celtic havssalt från Frankrike som räknas till världens finaste salt. Det är gråfärgat på grund av alla mineraler och är fortfarande fuktigt. Man kan känna doften av havet när man öppnar påsen. Det är inte rinnande som vanligt salt, beroende på att det inte finns några antikakmedel. Det smakar riktigt bra och är inte överdrivet dyrt, det smakar inte som vanligt bordssalt,

som nästan är frätande i smaken. Jag använder det själv och kan köpas på nätet. Läs mer om havssaltets hälsoeffekter här:

<http://www.mynewsdesk.com/se/battre-halsa>
(Sök sedan på salt i det övre högra hörnet)

Så vad menas det med att ett salt som har förlorat sin sälta inte duger till varken jorden eller gödselhögen.

Luk 14:34-35 "Salt är bra, men om saltet förlorar sin sälta, hur ska man då få det salt igen? Det duger varken för jorden eller gödselhögen. Man kastar bort det. Hör, du som har öron att höra med!"

Havssalt, används också till att göda jorden, den verkar upplösande på de fosfor- och kiselsyrade salterna och bidrar genom detta till en rikare kärnbildning hos sädeslagen och gör halmen styvare så att säden inte lägger sig lika lätt. Havssaltet verkar också vara ytterst gynnsamt genom sin stora förmåga att ta upp fuktighet ur luften vilket är mycket välgörande under torrperioder dessutom bidrar saltet till att göra gödningen mer verksam än annars. Havssaltets viktigaste beståndsdelar är klor och natrium vilket återfinns i alla odlade växter. Så fort man tillsätter salt till en jord, som lider brist på detta, frodas de odlade växterna bättre än förut. Vissa saltväxter, dvs. de som tillhör havskusterna, som sparris, kål, selleri och strandkål trivs sällan fullt ut på inlandets marker utan saltgödning. Genom att saltgöda kan de drivas upp till en utomordentligt stor frodighet. Men havssaltet verkar inte omedelbart i egenskap av närande genom sina ovan nämnda beståndsdelar, utan verkar först och främst genom sin upplösande egenskap på jordens fosforsyrade salter. Det är en känd sak att efter en havssaltgödning utvecklas sädeskornen bättre och blir tyngre. Även för potatis, betor, raps och humle har havssaltgödning visat sig förmånlig samt för odlade saltsjöväxter som nämnts ovan. Men havssalt får endast användas i liten mängd, för i större mängder är salt tvärtom skadligt på de odlade växterna och kan göra jorden obrukbar. Det man tillför måste växterna hinna med att förbruka. Ungefär 25 kg havssalt per tunnland (½ hektar) är tillräckligt. Helst fint havssalt. Det är en fördel att blanda havssalt med träaska, utsådd strax före på till exempel sädesbädden. Gräsvallar gödslade med en blandning av träaska och havssalt ger utmärkta skördar och boskapen älskar att äta det. Informationen är hämtad från denna sida:

<http://www.ekologiskradgivning.se/tips.htm#havet>

Vad gäller salt i gödselstacken så kan saltet berika gödselstacken genom att omvandla ammoniak så att det frigörs i gasform i två fasta komponenter: karbonatsoda och kalium ammoniak. De båda är till nytta för planttillväxten.

Jag hoppas att du som läser detta har fått mer kunskap om vad bibelverserna i början betyder. Det finns alltid mer att hämta än bara det som ordagrant står. Salt är bra! Ha salt i dig!

/Magnus N